

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

19 Σεπτεμβρίου 1985 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 172 και 226/83,

Hoogovens Groep BV, με έδρα στο IJmuiden, Velsen (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους B. H. ter Kuile και F. O. W. Vogelaar, δικηγόρους Χάγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jacques Loesch, 2, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Bastiaan van der Esch, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής και τη Marie-Josée Jonczy, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της,

καθής,

στο πλαίσιο της οποίας ζητείται η ακύρωση:

- της απόφασης C(83)950/8 της 29ης Ιουνίου 1983, σχετικά με τις ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, που δημοσιεύθηκε υπ' αριθ. 83/398 ΕΚΑΧ (ΕΕ L 227, σ. 33)·
- της απόφασης C(83)950/6 της 29ης Ιουνίου 1983, σχετικά με τις ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει η ιταλική κυβέρνηση σε ορισμένους παραγωγούς σιδήρου και χάλυβα, που δημοσιεύθηκε υπ' αριθ. 83/396 ΕΚΑΧ (ΕΕ L 227, σ. 24),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, G. Bosco και O. Due, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, R. Joliet και T. F. O' Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn

γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουνίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δύο διαδοχικά δικόγραφα που κατατέθηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Αυγούστου και στις 5 Οκτωβρίου 1983, η εταιρία Hoogovens Groep BV άσκησε δύο προσφυγές με τις οποίες ζητεί την ακύρωση:
 - της απόφασης της Επιτροπής 83/398/ΕΚΑΧ, της 29ης Ιουνίου 1983, σχετικά με τις ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 227, σ. 33)·
 - της απόφασης της Επιτροπής 83/396/ΕΚΑΧ, της 29ης Ιουνίου 1983, σχετικά με τις ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει η ιταλική κυβέρνηση σε ορισμένους παραγωγούς σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 227, σ. 24)·
- 2 Η πρώτη προσφυγή που φέρει αριθμό πρωτοκόλλου 172/83 και ασκήθηκε μόλις η προσφεύγουσα έλαβε γνώση των επίδικων αποφάσεων, δηλαδή έντεκα ημέρες πριν από τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα, αναφέρεται στους εσωτερικούς αριθμούς των εν λόγω αποφάσεων της 29ης Ιουνίου 1983, C(83)950/8 για την απόφαση τη σχετική με τις ολλανδικές ενισχύσεις και C(83)950/6, για την απόφαση τη σχετική με τις ιταλικές ενισχύσεις. Η δεύτερη προσφυγή, που φέρει αριθμό πρωτοκόλλου 226/83, ασκήθηκε μετά τη δημοσίευση των εν λόγω αποφάσεων στην Επίσημη Εφημερίδα και αναφέρεται στους νέους αριθμούς υπό τους οποίους δημοσιεύτηκαν, όπως μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη.
- 3 Λαμβάνοντας υπόψη ότι η κρίση της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα επιδεινώθηκε και ότι για να αντιμετωπιστεί απαιτείται να εφαρμοστούν αυστηροί κανόνες, η Επιτροπή, κληθείσα από το Συμβούλιο, τροποποίησε τον πρώτο περί ενισχύσεων κώδικα που θεσπίστηκε με την απόφαση 257/80/ΕΚΑΧ της 1ης Φεβρουαρίου 1980 (ΟJ L 29, σ. 5), εκδίδοντας την απόφαση 2320/81/ΕΚΑΧ της 7ης Αυγούστου 1981, περί θεσπίσεως κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβος (ΕΕ L 228, σ. 14), γνωστή ως δεύτερος κώδικας περί ενισχύσεων.

- 4 Όπως προκύπτει από το άρθρο 2 της εν λόγω απόφασης, οι ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εφόσον εγκρίνονται το αργότερο την 1η Ιουλίου 1983 και δεν συνεπάγονται καμιά μεταγενέστερη της 31ης Δεκεμβρίου 1985 πληρωμή και εφόσον το σχετικό πρόγραμμα αναδιρθρώσεως έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της συνολικής παραγωγικής ικανότητας όλων των ωφελουμένων επιχειρήσεων και δεν προβλέπει αύξηση της ικανότητας παραγωγής των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων, η αγορά των οποίων δεν γνωρίζει αύξηση. Εκτός των γενικών αυτών κανόνων, η απόφαση 2320/81 θεσπίζει κανόνες που ισχύουν για κάθε συγκεκριμένο είδος ενισχύσεως.
- 5 Κατόπιν εξετάσεως του συνόλου των ενισχύσεων, που, σύμφωνα με το άρθρο 8 της απόφασης 2320/81, έπρεπε να της έχουν κοινοποιηθεί το αργότερο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1982, η Επιτροπή έλαβε σειρά αποφάσεων που απευθύνονται προς τα κράτη μέλη και είναι γνωστές ως αποφάσεις της σειράς 950, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι δύο επίδικες.
- 6 Με την απόφαση που αφορά τις ολλανδικές ενισχύσεις, η Επιτροπή εκτιμά σε 250 000 τόνους την καθαρή μείωση της ικανότητας παραγωγής προϊόντων θερμής ελάσεως που πρότεινε η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ως αντιστάθμισμα για τις σχεδιαζόμενες ενισχύσεις για επενδύσεις και ενισχύσεις για τη λειτουργία και κρίνει ότι δεν είναι αρκετή. Αφού παρατηρεί ότι δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, και του άρθρου 5, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της προαναφερθείσας απόφασης 2320/81, το ποσό και η ένταση των ενισχύσεων στις επενδύσεις και στη λειτουργία πρέπει να δικαιολογούνται από το μέγεθος της αναλαμβανόμενης προσπάθειας αναδιάρθρωσης, περαιτέρω δε ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η δίκαιη κατανομή των μειώσεων της ικανότητας παραγωγής για να επιτευχθεί η αναγκαία στο πλαίσιο των « γενικών στόχων για το χάλυβα » μείωση κατά 30 έως 35 εκατομμύρια τόνους της ικανότητας παραγωγής προϊόντων θερμής ελάσεως, η Επιτροπή επέβαλε πρόσθετη μείωση 700 000 τόνων στην ολλανδική βιομηχανία.
- 7 Η εταιρία Hoogovens φρονεί ότι η απαίτηση συνολικής μείωσης 950 000 τόνων δεν έχει δικαιολογητικό έρεισμα ούτε αιτιολογείται επαρκώς και ότι η προσπάθεια που απαιτείται από την ολλανδική βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα υπερβαίνει σημαντικά τις απαιτήσεις έναντι ιδίως της ιταλικής βιομηχανίας.

Επί του παραδεκτού

- 8 Πριν εξετάσει τις ενστάσεις απαραδέκτου που εγείρει η Επιτροπή, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 33, τρίτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ

που ορίζουν τις διατυπώσεις — κοινοποίηση ή δημοσίευση — από τις οποίες αρχίζει η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως, δεν εμποδίζουν την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου αμέσως μετά την έκδοση της επίδικης απόφασης και πριν από την κοινοποίηση ή τη δημοσίευσή της. Κατά της προσφυγής 172/83 δεν μπορεί επομένως να προβληθεί ένσταση απαραδέκτου εκ του ότι κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου πριν από τη δημοσίευση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

- 9 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφυγή 226/83, που ασκήθηκε μεταγενέστερα αφορά τους ίδιους διάδικους και σκοπεί την ακύρωση των ίδιων αποφάσεων προβάλλοντας τους ίδιους λόγους ακυρώσεως όπως και η προσφυγή 172/83. Επομένως η προσφυγή 226/83 πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.
- 10 Άρα οι ενστάσεις απαραδέκτου που πρόβαλε η Επιτροπή πρέπει να εξεταστούν μόνο σε σχέση με την προσφυγή 172/83.
- 11 Η Επιτροπή αμφισβητεί, πρώτον, το παραδεκτό της προσφυγής καθόσον σκοπεί την ακύρωση των εγγράφων με τα οποία η Επιτροπή κοινοποίησε τις επίδικες αποφάσεις στην ολλανδική και στην ιταλική κυβέρνηση. Η Επιτροπή υποστηρίζει σχετικώς ότι τα διαβιβαστικά έγγραφα δεν έχουν το χαρακτήρα αποφάσεων.
- 12 Πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφυγή σκοπεί την ακύρωση μόνο των αποφάσεων των σχετικών με τις ενισχύσεις, αναφέρεται δε στο περιεχόμενο των διαβιβαστικών εγγράφων απλώς και μόνο προκειμένου να διαλευκάνει την αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων. Έτσι, η ένσταση απαραδέκτου που εγείρει η Επιτροπή στερείται αντικειμένου.
- 13 Η Επιτροπή αμφισβητεί, δεύτερο, το παραδεκτό της προσφυγής καθόσον στρέφεται κατά της αποφάσεως της σχετικής με τις ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει στην οικεία βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα η ιταλική κυβέρνηση. Η εν λόγω απόφαση δεν « αφορά ατομικά » την προσφεύγουσα που είναι εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες και της οποίας η θέση δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι διαφέρει από τη θέση όλων των άλλων επιχειρήσεων βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα της Κοινότητας.
- 14 Πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η διατύπωση του οποίου διαφέρει από τη διατύπωση του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ επιτρέπει στις επιχειρήσεις να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά « ατομικών αποφάσεων και συστάσεων που τις αφορούν ».

- 15 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουλίου 1960 (*Chambre syndicale de la sidérurgie de l'est de la France*, 24 και 34/58, *Jurispr.* 1960, σ. 573), η απόφαση της Επιτροπής που επιτρέπει τη χορήγηση πλεονεκτημάτων σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις αφορά την επιχείρηση εκείνη που βρίσκεται σε κατάσταση ανταγωνισμού με τις επιχειρήσεις αυτές.
- 16 Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται σε κατάσταση ανταγωνισμού με ορισμένες ιταλικές επιχειρήσεις που λαμβάνουν ενισχύσεις δυνάμει της προσβαλλόμενης απόφασης και οι οποίες ασκούν στην κοινή αγορά την ίδια παραγωγική δραστηριότητα και πωλούν τα ίδια προϊόντα. Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση μπορεί να επηρεάσει αυτό τον ανταγωνισμό και επομένως αφορά την προσφεύγουσα.
- 17 Άρα η δεύτερη ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή είναι απορριπτέα.
- 18 Τέλος, η Επιτροπή, χωρίς να εγείρει τυπικά ένσταση απαραδέκτου παρατηρεί ότι, μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα εταιρία μείωσε την ικανότητα παραγωγής της κατά ποσότητα μεγαλύτερη εκείνης των 950 000 τόνων που επιβλήθηκε στην ολλανδική βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα εταιρία εξακολουθεί να έχει έννομο συμφέρον στην άσκηση προσφυγής.
- 19 Αρκεί να σημειωθεί σχετικά ότι, δυνάμει του άρθρου 39 της Συνθήκης του, η άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Πραγματοποιώντας τις απαιτούμενες μειώσεις της ικανότητας, ακόμα και αν για τεχνικούς λόγους οι εγκαταστάσεις που έπαυσαν να λειτουργούν αντιπροσωπεύουν ικανότητα μεγαλύτερη της απολύτως αναγκαίας, η προσφεύγουσα εταιρία απλώς συμμορφώθηκε προς την προσβαλλόμενη απόφαση όπως είχε την υποχρέωση. Η συμπεριφορά αυτή δεν αίρει καθόλου το συμφέρον της να επιδιώξει την ακύρωση της απόφασης.

Επί της ουσίας

- 20 Προκειμένου να στηρίξει τα αιτήματα της προσφυγής, η Hoogovens προβάλλει τέσσερις χωριστούς λόγους ακυρώσεως. Οι τρεις πρώτοι αφορούν αποκλειστικά την ακύρωση της απόφασης της σχετικής με τις ολλανδικές ενισχύσεις: πρόκειται για λόγους ακυρώσεως εκ του ότι η μείωση της ικανότητας παραγωγής που απαιτείται να πραγματοποιήσει η ολλανδική βιομηχανία είναι υπερβολική, ότι η Επιτροπή κακώς έλαβε υπόψη ενίσχυση 570 000 εκατομμυρίων φιορινίων, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε νομίμως να αναστείλει την καταβολή των ενισχύσεων σε περίπτωση μη τηρήσεως των

επιβληθέντων όρων. Ο τελευταίος λόγος ακυρώσεως αφορά συγχρόνως την ακύρωση και της απόφασης περί των ολλανδικών ενισχύσεων και της απόφασης περί των ιταλικών ενισχύσεων: ο λόγος αυτός στηρίζεται στην κακή εκτίμηση των εννοιών της ανώτατης δυνατής παραγωγής και της μείωσης της ικανότητας παραγωγής.

Ως προς το λόγο ακυρώσεως εκ του ότι η Επιτροπή κακώς, ή τουλάχιστον χωρίς επαρκή αιτιολογία, απαίτησε από την ολλανδική βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα να μειώσει την ικανότητα παραγωγής των μονάδων θερμοής ελάσεως κατά 950 000 τόνους

- 21 Για να στηρίξει τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, η Hoogovens υποστηρίζει πρώτον ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου όπως προκύπτει ιδίως από την απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1981 (Krupp Stahl κατά Επιτροπής, 275/80 και 24/81, Συλλογή, σ. 2489) και από την απόφαση της 3ης Μαρτίου 1982 (Alpha Steel κατά Επιτροπής, 14/81, Συλλογή σ. 766), η Επιτροπή δεν μπορεί να περιοριστεί σε βραχεία αιτιολογία παρά μόνο εφόσον η γενική απόφαση, βάσει της οποίας εκδόθηκε η ατομική απόφαση, περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία του σχετικού συλλογισμού, εν προκειμένω τις παραμέτρους βάσει των οποίων προσδιορίζεται η σχέση μεταξύ του ποσού της σχεδιαζόμενης ενίσχυσης και του όγκου των επιβαλλομένων μειώσεων. Αυτό όμως δεν συμβαίνει ούτε με την προαναφερθείσα γενική απόφαση 2320/81, ούτε με τους γενικούς στόχους στον τομέα του χάλυβα ούτε με την επίδικη απόφαση. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει επιπλέον ότι σύμφωνα με την απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1981 (Michel κατά Κοινοβουλίου, 195/80, Συλλογή σ. 2861), η αιτιολογία που δίνει η Επιτροπή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 22 Η Hoogovens υποστηρίζει, δεύτερον, ότι η ποσότητα της μείωσης που επιβλήθηκε είναι υπερβολικά υψηλή όπως προκύπτει ιδίως από τη σύγκριση των διαφόρων ενισχύσεων, εκφραζομένων σε ECU, που χορηγούν τα κράτη ανά τόνο ικανότητας παραγωγής προς μείωση. Παραλείποντας εξάλλου να αναφέρει τους λόγους βάσει των οποίων κατέληξε σ' αυτή την ποσότητα, η Επιτροπή παρέβη όχι μόνο το άρθρο 15 της Συνθήκης ΕΚΑΧ αλλά και τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Η Επιτροπή παραβίασε επίσης κατ' αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα της ιδιοκτησίας που προστατεύεται από το άρθρο 1 του πρώτου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.
- 23 Η Επιτροπή, που επικαλείται τη σκέψη 18 της προαναφερθείσας απόφασης Alpha Steel, δηλώνει ότι διευκρίνισε, παρά τον ολίγο χρόνο που είχε στη διάθεσή της, τα στάδια της διαδικασίας που ακολούθησε λακωνικώς μεν αλλά σαφώς και επακριβώς·

αφού υπογραμμίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων επέβαλε την επίδικη μείωση της ικανότητας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι λόγω των συχνών επαφών που είχε με την Hoogovens, η τελευταία δεν μπορούσε να αγνοεί τους λόγους που υπαγόρευσαν την επίδικη απόφαση.

- 24 Όσον αφορά, πρώτον, την εκτίμηση της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εφόσον η αιτιολογία μιας απόφασης που προξενεί βλάβη έχει ως σκοπό να επιτρέψει στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τις ενδείξεις που χρειάζεται για να γνωρίζει αν η απόφαση είναι βάσιμη ή όχι, η υλοχρέωση αιτιολογίας που θεσπίζουν τα άρθρα 5 και 15 της Συνθήκης ΕΚΑΧ πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των συγκεκριμένων περιστάσεων, ιδίως του περιεχομένου της πράξης, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως να λάβουν εξηγήσεις οι αποδέκτες της πράξης ή άλλα πρόσωπα που αφορά η πράξη, κατά την έννοια του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.
- 25 Σχετικώς πρέπει να σημειωθεί ότι όσον αφορά τις πράξεις που προορίζονται για γενική εφαρμογή, το Δικαστήριο έχει δεχθεί και συγκεκριμένα με την απόφαση της 18ης Μαρτίου 1980 (Valsabbia κατά Επιτροπής, Jurispr. σ. 907), ότι οι διατάξεις των άρθρων 5 και 15 της Συνθήκης ΕΚΑΧ υποχρεώνουν την Επιτροπή να αναφέρει στην αιτιολογία της απόφασης τη γενική κατάσταση που οδήγησε στην έκδοσή της και τους γενικούς στόχους που επιδιώκει.
- 26 Όπως προκύπτει τόσο από τις αιτιολογικές σκέψεις I, II, IV και V της επίδικης απόφασης όσο και από το διαβιβαστικό έγγραφο που διευκρινίζει την έκτασή της, η Επιτροπή προέβη σε περίπλοκη εκτίμηση, δηλαδή εξετάζει πρώτον τη σχέση μεταξύ της εντάσεως των προβλεπομένων ενισχύσεων και των κοινωνικών και περιφερειακών προβλημάτων που σκοπούν να θεραπεύσουν οι τελευταίες· στη συνέχεια η Επιτροπή εξετάζει αν οι προβλεπόμενες ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, βάσει των διατάξεων των άρθρων 2, 3 και 5 της απόφασης 2320/81, από τις οποίες προκύπτει ότι η ένταση των ενισχύσεων δικαιολογείται μόνο από το μέγεθος της προσπάθειας αναδιαρθρώσεως που αναλαμβάνεται, η οποία εκτιμάται αναλόγως ιδίως της οικονομικής κατάστασης και της ικανότητας παραγωγής των συγκεκριμένων επιχειρήσεων· τέλος οι μειώσεις της ικανότητας επιβάλλονται στο πλαίσιο δίκαιης κατανομής μεταξύ των κρατών μελών της μειώσεως της ικανότητας παραγωγής προδόντων θερμής ελάσεως κατά 30 έως 35 εκατομμύρια τόνους περίπου, που είναι και ο επιδιωκόμενος κοινοτικός στόχος.

- 27 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή τήρησε την οικεία υποχρέωση αιτιολογίας. Το Δικαστήριο παρατηρεί περαιτέρω ότι η Επιτροπή εφήρμοσε μεν περίπλοκα κριτήρια που περιέχονται σε διάφορα έγγραφα, πλην όμως η προσφεύγουσα έλαβε μέρος στις συζητήσεις που οδήγησαν στην επίδικη απόφαση, της οποίας και γνώριζε επομένως τους κύριους λόγους. Άρα ο λόγος ακυρώσεως της ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης είναι απορριπτέος.
- 28 Όσον αφορά, δεύτερον, το αν η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι, ύστερα από εμπειριστατωμένη εξέταση κατά την οποία έλαβε υπόψη ιδίως την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, η Επιτροπή ελάττωσε, στο πλαίσιο των αποφάσεων της σειράς 950, το κοινοτικό όριο της μείωσης της ικανότητας παραγωγής προϊόντων θερμής ελάσεως από 30-35 εκατομμύρια τόνους που είχε καθορίσει ενδεικτικά το Συμβούλιο σε 27 εκατομμύρια τόνους. Ούτε από τη δικογραφία ούτε από τις συζητήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι μειώσεις που επιβλήθηκαν στις Κάτω Χώρες, που αντιπροσωπεύουν συμμετοχή 13 % περίπου στην εν λόγω κοινή προσπάθεια, αποφασίστηκαν κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας.
- 29 Όσον αφορά τέλος την προβαλλόμενη παραβίαση του δικαιώματος ιδιοκτησίας πρέπει να σημειωθεί, όπως το Δικαστήριο δέχτηκε με την απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1982 (Μεταλλουργική Χάλυψ κατά Επιτροπής, 258/81, Συλλογή σ. 4261), ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προσβολή του δικαιώματος της ιδιοκτησίας το γεγονός ότι οι περιορισμοί επί της παραγωγής που επιβάλλονται από την οικονομική κατάσταση μπορούν να βλάψουν την αποδοτικότητα και την υδóσταση ορισμένων επιχειρήσεων.
- 30 Από τις προεκτεθείσες σκέψεις προκύπτει ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του λόγου ακυρώσεως ότι η Επιτροπή κακώς έλαβε υπόψη ενίσχυση 570 εκατομμυρίων φιορινίων για να καθορίσει την επιβληθείσα μείωση της ικανότητας

- 31 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως η Hoogovens υποστηρίζει ότι η προαναφερθείσα ενίσχυση θα διατεθεί αποκλειστικά στην καταβολή των χρεών και υποχρεώσεων που ανελήφθησαν μετά τη διχοτόμηση, κατά το 1982, του ομίλου Estel σε δύο εταιρίες, μετόχους του ομίλου από το 1972 κατά 50 %, δηλαδή την KNHS (Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken NV), IJmuiden, και την εταιρία Hoesch AG, Dortmund (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) που απέκτησαν έκτοτε

το σύνολο των μετοχών της προσφεύγουσας, Hoogovens Groep BV και της Hoesch αντιστοίχως. Η Hoogovens παρατηρεί περαιτέρω ότι δεν επωφελείται καθόλου της εν λόγω ενισχύσεως εφόσον αυτή καταβάλλεται στη μητρική εταιρία KNHS. Λόγω αυτών των πολύ ειδικών χαρακτηριστικών της, η επίδικη ενίσχυση έπρεπε, κατά την προσφεύγουσα, να εξαιρεθεί από την κατηγορία των ενισχύσεων οι οποίες μπορούν να δικαιολογήσουν μείωση της ικανότητας. Αν αυτό δεν γίνει δεκτό, η Hoogovens υποστηρίζει ότι η εν λόγω ενίσχυση έπρεπε να θεωρηθεί ότι αντισταθμίστηκε με τις μειώσεις της ικανότητας που προέκυψαν από την αναδιάρθρωση της Hoesch AG που αποτέλεσε την αφετηρία του χρέους της Estel, το οποίο κατεβλήθη εν μέρει από την KNHS.

32 Κατά την Επιτροπή, δεν υπάρχει κανένας λόγος να απομονωθεί η εν λόγω ενίσχυση από τις άλλες προβλεπόμενες ενισχύσεις με τη χορήγηση στη Hoogovens απαλλαγής από την υποχρέωση μειώσεως της ικανότητας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προορισμός της ενίσχυσης αυτής υπαγορεύεται από υποχρεώσεις που ανέλαβε η ενδιαφερόμενη κατά το παρελθόν και ότι, όποιες και αν είναι οι λεπτομέρειες καταβολής της, η χορήγησή της διευκολύνει έμμεσα τη χρηματοδότηση των επενδύσεων ή άλλων μέτρων αναδιάρθρωσης.

33 Πρέπει να σημειωθεί ότι δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας απόφασης 2320/81, μόνο για τις επείγουσες ενισχύσεις δεν απαιτείται ως αντιστάθμισμα μείωση της παραγωγής. Αντιθέτως σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της ίδιας απόφασης:

« Όλες, οι με οποιαδήποτε μορφή χρηματοδοτούμενες από κράτος μέλος ή βάσει κρατικών πόρων ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβος, είτε πρόκειται για ειδικές είτε για μη ειδικές ενισχύσεις, μπορούν να θεωρούνται ως κοινοτικές ενισχύσεις και, ως εκ τούτου, συμβιβάσιμες με την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς, μόνο εφόσον χορηγούνται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες του άρθρου 2 και τις διατάξεις των άρθρων 3 έως 7. Οι ενισχύσεις αυτές δεν τίθενται σε εφαρμογή παρά μόνο σύμφωνα με τις διαδικασίες που θεσπίζονται από την παρούσα απόφαση. »

34 Εξάλλου, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 της απόφασης 2320/81, μόνο « οι δικαιούμενες ενισχύσεως επιχειρήσεις » υποχρεούνται να μειώσουν την ικανότητα παραγωγής τους. Πάντως το γεγονός ότι η ενίσχυση καταβάλλεται από το κράτος στη μητρική της προσφεύγουσας εταιρία που είναι εταιρία χωρίς δική της δραστηριότητα, δεν αποκλείει ότι η θυγατρική μπορεί να αποκομίσει όφελος.

35 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η εν λόγω ενίσχυση έπρεπε να ληφθεί υπόψη όπως ακριβώς και όλες οι άλλες προβλεπόμενες από την ολλανδική κυβέρνηση ενισχύσεις.

- 36 Τέλος η Επιτροπή ορθώς παρατηρεί ότι δεν μπορούσε να καταλογίσει υπέρ της Hoogovens μείωση της ικανότητας που πραγματοποιήθηκε από άλλη επιχείρηση ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος και χωρίς τη συγκατάθεση της τελευταίας.
- 37 Άρα ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του λόγου ακυρώσεως ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε νομίμως να προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής της καταβολής των ενισχύσεων σε περίπτωση μη τηρήσεως των επιβληθέντων όρων

- 38 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, η Hoogovens υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, προβλέποντας στο άρθρο 7 της προσβαλλόμενης απόφασης ότι έχει τη δυνατότητα να αναστείλει την πληρωμή των ενισχύσεων σε περίπτωση μη τηρήσεως των επιβληθέντων όρων, υπερέβη τις αρμοδιότητές της. Πράγματι δυνάμει του άρθρου 95, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, οι εφαρμοστέες κυρώσεις πρέπει να καθορίζονται από την απόφαση 2320/81. Η μόνη όμως κύρωση που καθορίζει η απόφαση αυτή είναι η προσφυγή λόγω παραβάσεως που προβλέπει το άρθρο 88 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, στο οποίο παραλέμει ρητά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της απόφασης.
- 39 Η μεν επίλυση του ερωτήματος αν η αναστολή επιτραπείσας ενίσχυσης λόγω μη τηρήσεως των όρων που έχει επιβάλει η Επιτροπή συνιστά κύρωση κατά την έννοια του άρθρου 95, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης παρέλκει, αρκεί δε να σημειωθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της απόφασης 2320/81, « το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να θέτει σε εφαρμογή τα σχεδιαζόμενα μέτρα παρά μόνο με τη συγκατάθεση της Επιτροπής και συμμορφούμενο με τους όρους που αυτή καθορίζει ». Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι το μέτρο που θεσπίζει το άρθρο 7 της επίδικης απόφασης βρίσκει νομικό έρεισμα στην προαναφερθείσα διάταξη της απόφασης 2320/81, που προβλέπει ότι η συγκατάθεση για τη χορήγηση της ενισχύσεως παρέχεται υπό όρους.

- 40 Επομένως και αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του λόγου ακυρώσεως της κακής εκτιμήσεως των εννοιών της ανώτατης δυνατής παραγωγής και της μειώσεως της ικανότητας παραγωγής

- 41 Ο λόγος αυτός που αναφέρεται στην ακύρωση και των δύο προσβαλλομένων αποφάσεων στηρίζεται στο ότι οι αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν κατά κακή εκτίμηση των νομικών εννοιών της ανώτατης δυνατής παραγωγής — στο εξής ΑΔΠ — και της μειώσεως της ικανότητας παραγωγής, επομένως δε κατά παράβαση και της προαναφερθείσας απόφασης 2320/81 και της αρχής της ίσης μεταχείρισης.
- 42 Κατά τη Hoogovens, η Επιτροπή επέβαλε στην ολλανδική βιομηχανία μείωση της ικανότητας τόσο μεγαλύτερη καθόσον, λόγω κακής εκτιμήσεως των προαναφερθεισών νομικών εννοιών, αφενός μεν δεν έλαβε υπόψη την πραγματική μείωση που προσφέρθηκε να πραγματοποιήσει η ολλανδική βιομηχανία ενώ αφετέρου υπερεξετίμησε τη μείωση που πρότεινε η ιταλική βιομηχανία.
- 43 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η μείωση των ικανοτήτων που πρότεινε κάθε κυβέρνηση ισούται με τη διαφορά μεταξύ της ανώτατης δυνατής παραγωγής του 1980, οπότε άρχισε να εφαρμόζεται το κοινοτικό πρόγραμμα αναδιάρθρωσης και της ΑΔΠ το 1985 οπότε πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί οι μειώσεις της ικανότητας, όπως έχει ορίσει το Συμβούλιο. Η κακή εκτίμηση που προβάλλει η προσφεύγουσα συνίσταται στο ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε τα ίδια κριτήρια για τον υπολογισμό των δύο αυτών ΑΔΠ.

Όσον αφορά την απόφαση περί των ολλανδικών ενισχύσεων

- 44 Η Hoogovens υποστηρίζει συγκεκριμένα ότι, αντίθετα με τους ισχύοντες κανόνες, η Επιτροπή έλαβε υπόψη στην ολλανδική απόφαση και για την ΑΔΠ του 1980 ορισμένες αιτίες καθυστερήσεως της παραγωγής, καλούμενες προσωρινές εφόσον ο περιορισμός της παραγωγής που προκαλούν είναι προσωρινός ενώ αρνήθηκε να λάβει υπόψη, για την ΑΔΠ του 1985, αιτίες καθυστερήσεως της παραγωγής αυτού του είδους. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή όφειλε να ενεργήσει με συνέπεια αποφασίζοντας είτε να εφαρμόσει το 1985 τα ίδια κριτήρια με αυτά που εφάρμοσε για την εκτίμηση της ΑΔΠ το 1980 είτε να τροποποιήσει τις τιμές ΑΔΠ 1980 προκειμένου να ευθυγραμμίσει τα εφαρμοσθέντα για το 1980 κριτήρια με τα ισχύσαντα για το 1985.
- 45 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι εφόσον το έτος 1980 αποτελεί έτος αναφοράς, τα δε οικεία αριθμητικά στοιχεία χρησίμευαν ως βάση του κοινοτικού προγράμματος αναδιάρθρωσεως που αποφάσισε το Συμβούλιο, θέλησε να στηρίξει την εκτίμησή της σε μη

αμφισβητούμενη απεικόνιση των ικανοτήτων παραγωγής και έλαβε ως βάσεις τα σχετικά στοιχεία που της κοινοποίησαν οι ίδιες οι επιχειρήσεις. Αντιθέτως το 1985 ήταν σε θέση να αρνηθεί να λάβει υπόψη προσωρινές αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της μείωσης των ικανοτήτων παραγωγής που έθεσε το Συμβούλιο.

- 46 Πρέπει να σημειωθεί ότι η μείωση της ικανότητας παραγωγής που επιβλήθηκε στην ολλανδική βιομηχανία επιπλέον της μείωσης που προσφέρθηκε να πραγματοποιήσει η τελευταία, προσδιορίστηκε κατόπιν συγκρίσεως της συνολικής επιβληθείσας μείωσης της ικανότητας και της προσφοράς του εν λόγω κράτους. Είναι λοιπόν σημαντικό να μη συντρέχει πλάνη περί την εκτίμηση της εν λόγω προσφοράς μείωσης.
- 47 Η Επιτροπή υπολόγισε αυτή την προσφορά μείωσης της ικανότητας αφαιρώντας από την ΑΔΠ του 1980 την προταθείσα για το 1985 ΑΔΠ. Για να είναι λοιπόν ορθός ο υπολογισμός αυτός, η εκτίμηση των δύο όρων της εν λόγω αφαίρεσης έπρεπε να γίνει κατά την ίδια μέθοδο.
- 48 Για την ΑΔΠ της ολλανδικής βιομηχανίας κατά το 1980, που εκτιμήθηκε σε 5 400 000 τόνους, ελήφθησαν υπόψη ορισμένες προσωρινές αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής. Αν πράγματι τότε η Επιτροπή, όπως η ίδια παρατηρεί, περιορίστηκε να καταγράψει τα αριθμητικά στοιχεία που της είχαν κοινοποιήσει οι ίδιες οι επιχειρήσεις, όπως προκύπτει από τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου οι επιχειρήσεις παρέσχον τα στοιχεία αυτά σύμφωνα με ερωτηματολόγιο που είχαν συντάξει οι υπηρέσιες της Επιτροπής, η οποία γνώριζε κάλλιστα τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο υπολογισμού. Αντιθέτως η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής αυτού του είδους για την εκτίμηση της ΑΔΠ του 1985 η οποία έτσι καθορίστηκε σε 5 300 000 τόνους. Υπό τις συνθήκες αυτές η αρχική προσφορά μείωσης της ικανότητας παραγωγής της ολλανδικής βιομηχανίας εκτιμήθηκε σε 100 000 τόνους μόνο. Η ποσότητα αυτή αυξήθηκε σε 250 000 τόνους κατόπιν τροποποιήσεων του ολλανδικού σχεδίου μετά την κοινοποίησή του στην Επιτροπή.
- 49 Όπως υποστήριξε η Επιτροπή, το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη προσωρινές αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής δεν επέτρεψε να εκτιμηθούν οι πραγματικές ικανότητες παραγωγής και επομένως να υπολογιστούν με ακρίβεια οι αναγκαίες μειώσεις της ικανότητας. Συνεπώς η Επιτροπή όφειλε να τροποποιήσει προς τα άνω την ΑΔΠ της ολλανδικής βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα για το 1980 αγνοώντας τις προσωρινές αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής.

- 50 Η Επιτροπή δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει το ότι δεν διόρθωσε το μέγεθος της ΑΔΠ της ολλανδικής βιομηχανίας για το 1980. Λόγω του σφάλματος αυτού μειώθηκε τεχνητά η εκτίμηση της μείωσης της ικανότητας που προσφέρθηκε να πραγματοποιήσει η ολλανδική κυβέρνηση. Άρα η προσφεύγουσα βασίμως υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμφανίζει σ' αυτό το σημείο πλάνη περί την εκτίμηση και ζητεί την ακύρωση του άρθρου 2, παράγραφος 1, καθόσον περιέχει εσφαλμένο υπολογισμό της μείωσης της ικανότητας παραγωγής που πρότεινε η ολλανδική κυβέρνηση.

Όσον αφορά την απόφαση περί ιταλικών ενισχύσεων

- 51 Η Hoogovens υποστηρίζει ότι με την ιταλική απόφαση η Επιτροπή τροποποίησε προς τα άνω τα αριθμητικά στοιχεία που δήλωσαν ορισμένες επιχειρήσεις για την ΑΔΠ 1980 και έλαβε υπόψη προσωρινές αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής για την ΑΔΠ 1985.
- 52 Η Επιτροπή δηλώνει ότι τροποποίησε, για την ΑΔΠ του 1980, τα αριθμητικά στοιχεία που εμφάνισαν ορισμένες μικρές επιχειρήσεις και τα οποία προήλθαν από σύγκυση μεταξύ της πραγματικής παραγωγής και της ΑΔΠ· για το 1985 αντιθέτως δεν έλαβε υπόψη προσωρινές αιτίες καθυστέρησης της παραγωγής αλλά μόνο πραγματικές μειώσεις της ικανότητας λόγω οριστικής παύσης της λειτουργίας ορισμένων εγκαταστάσεων.
- 53 Ούτε από τη δικογραφία ούτε από τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου προέκυψε ότι η απόφαση περί των ιταλικών ενισχύσεων περιέχει πλάνη περί την εκτίμηση όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα εταιρία. Άρα ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 54 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.
- 55 Δεδομένου ότι η καθής ηττήθηκε στην υπόθεση 172/83, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα αυτής της υπόθεσης. Δεδομένου εξάλλου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε στην υπόθεση 226/83 πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της δεύτερης αυτής υπόθεσης.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, της απόφασης 83/398/ΕΚΑΧ, της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 227, σ. 33), σχετικά με τις ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, οι οποίες αναφέρονται στην εκτίμηση της μείωσης της ικανότητας παραγωγής που πρότεινε η ολλανδική κυβέρνηση.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή 172/83 κατά τα λοιπά αιτήματα καθώς και την προσφυγή 226/83.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της υπόθεσης 172/83.
- 4) Καταδικάζει την εταιρία Hoogovens στα δικαστικά έξοδα της υπόθεσης 226/83.

Mackenzie Stuart

Bosco

Due

Pescatore

Everling

Bahlmann

Galmot

Joliet

O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Σεπτεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart